

CESTOPIS - 2 - ZA TAJNOSTMI EGYPTA

Neděle, 26. února 2017

Jako autor bezkonkurenční nejúspěšnějšího Kudlího cestopisu všech dob ("Ze Solidarity na Gutovku a zpět"), jsem byl paní šéfredaktorkou požádán o další cestopis. Tak jo, ať má, co chtěla: vloni jsme se s kamarádem Jardou rozhodli pro skutečné dobrodružství v kolébce civilizace. Pro mé dobrodružství začalo už teď, když jsem se vydal do Egypta, v cestovní kanceláři.

Ujala se mě tam krásná blondá modrooká, asi dvacetiletá slečna, andílek z nebes. Po sdělení mé nezkrtné touhy po poznání Egypta, mi odpověděla, že to je naprosto skvělá volba, ona by v tu ránu letěla též. Její skrytou nářku jsem samozřejmě hned pochopil (nejsem blbej) a nabídl jí tedy, že v tom není nejmenší problém, můj obětivý duch nám dvěma, přitom trošce skromnosti, postačí a můj kamarád, ten to jistě pochopí. Jenže v tu ránu, zničehona mě nabídla najednou nějakou naléhavou práci, odešla a vystřídala ji přemilovaný mladík. Ten byl také pohledný a stejně jako ona mi sdělila, že Egypt je naprosto skvělá volba a on by v tu ránu letěl též. Leč mě touha se uskrovnout a trávit dva týdny s ním, jak nevzala u srdce. Škoda, že slečna andílek, zrovna jak na potvoru, teď musela mít jinou naléhavou práci. Jsem si jist, že i ona si to dodneška vyčítá.

Jarda si tam ještě koupil výlet do jakési historické končiny. Mně se krutě nechtělo, pláňové bary all inclusive bazény zcela splňovaly mé představy o tajemné exotice, tak proč se místo toho celý den pařit někde v poušti u nějakých blbejch utrát? Vzbudil mě přitom odjezd už ve čtyři ráno, pak vypadl. Zatímco já, opuštěně se v ráno toulal s foákem po opuštěné pláňi. Teda - opuštěná úplně pláň nebyla. Ještě tam toulala s foákem krásná Michelle, zatímco její manžel chrápal (on prej chrápe furt). Někdy jsme se anglicko-rusko-rukama domluvili, že ona též ráda fotí, ale neměla si hned fotky prohlédnout na velké obrazovce na pokojském televizoru. Tak jsem jí nabídl, že jsem na to vybaven známými kamerami a cinémi. Zájem byla na fotky fakt nevzdává, šlo se mnou a vono to fakt fungovalo. Viděla asi přitom obrázky; jenže jsme byli oba jen v plavkách, takže už na víc obrázků nedošlo.

A bylo to dost dobrý!!! Pak ještě se u mého lehátka zastavila odpoledne, že má nové fotky na prohlídnutí, tak jsme si prohlíželi. Prohlíželi jsme tedy znova, ať na prohlížení fotek už vůbec nedošlo. A v noci s manželem odletěli. Byl to moc překnej den, kdy byl Jarďa v poušti na koukání se na utrý. Vrátil se pak po přinoci, celkem otrávený, že to za moc nestálo a prej "škoda dne a škoda all inclusive u barů". Jen jeden jediný zážitek ho zcela fascinoval: že byl nějaký bůh, který byl tak božský, že vůbec nemohl mít už žádný šanci, že byl on sám, takže mu nezbylo nic jiného, než, že porodil sám sebe. To zaujalo i mě. Přeměci jen teda ten jeho výlet němu byl.

x x x

Živáková sousedka, nesmírně toužící po značkové kabelce, mě přemě odjezdem požádala, že kdybych tam náhodou zahlédl kabelku Louis Vuitton Nojo, zahlédl jsem jich tam stovky a tak jsem jednu koupil na letišti v Marsa přimě zpáteční cestě. Pak v Praze, na letišti Václava Havla, český zvaném Veškrák, mě žena celnice zastavila, což je to jako mám v té igelitce. Po pravdě a bezelstně jsem šel, že jen kabelku. Chtěla ji vidět; a následovala otázka "A víte, pane, že je to padělek?" Bezelstně a po pravdě jsem odpověděl, že nejsem úplnej blb, že samozřejmě vím, přeměci by za 15 dolarů nekupovala originál. Na její další otázku "A víte pane, že padělky se nedávají?", jsem opět bezelstně a zcela po pravdě, odpověděl, že nevím. Ale byla fajn, nebo se jí nechtělo psát protokol rezignovaně mávla rukou "Jděte". A tím i skončila naše dobrodružná výprava "Za tajemstvími Egypta". Ale nikdo na světě nedokáže poskytnout takovou rozkoš, jako když se vracím živý a celý, a pak s cikárem uháním na trať 5 na živákov, na pávle, za kozlama!

ENĀĀĀ

